

[Glistrup.]

væsentlig kraftigere, end det ellers ville være sket.

Hr. Per Hækkerup anførte, at vi skulle have fået oplysninger om noget modsat. Det har vi ikke, hr. Per Hækkerup. Vi har fået noget, der ligger på nøjagtig samme niveau som titlen: lov om omkostningsdæmpende ydelse. Vi har fået at vide uden nogen som helst logisk sammenhæng, at hvis man nu bare giver de søde, rare arbejdsgivere ude i landet disse 2 mia kr., så vil de nok sætte omkostningerne ned. Men det kan nu engang ikke nytte noget at tro, at noget sådant kan tænkes at blive følgen af det lovforslag, vi behandler her.

Det er ikke bare en erkendelse, som vistnok deles af halvdelen af medlemmerne i dette ting, men det er også en erkendelse, som de, der har erfaringer på dette område, ganske klart har givet til kende. Der er til udvalget kommet henvendelser fra fire store organisationer fra det praktiske liv, og alle fire afgiver samstemmende erklæringer. Det må være aldeles selvindlysende, at her smider vi 2 mia kr. skatteydermidler ud på noget, som ikke kan være omkostningsdæmpende, som ikke kan være prisdæmpende, som er aldeles perspektivløst, hvad enten man ser det i kort perspektiv eller man ser det i langt perspektiv.

Men, siger hr. Per Hækkerup så, disse 2 mia kr. skal ses i en helhed, og vi må da erkende — vi, der ikke har fornøjelsen af at være med i den forligshelhed, det skal ses i — at det er ikke noget, der står alene. Der er yderligere momenter. Vi fik at vide den 8., 9. februar, at der skulle være en bunden opsparing på godt og vel 1 mia kr., 1.050 mill. kr., oven i dette. Det er altså penge, som skatteyderne skal slippe ud over de 2 mia kr., for pengene går ikke i statskassen, pengene går i pengeinstitutterne.

Så skete der det, at ved hr. Jens Møllers flid blev de 1.050 mill. kr., som befolkningen skulle slippe, forvandlet til 1.120 mill. kr. Gud ske lov da, at der kun blev forhandlet 3-4 dage, for med den fart, hvormed hr. Jens Møller formåede at øge det, som skatteyderne skulle slippe som følge af denne tvangsopsparing, så ville det med længere tids forhandlinger jo være blevet endnu flere penge. Det er altså 1.120 mill. kr., som skal slippes oven i de 2 mia kr.

Ud over disse godt 3 mia kr., vi derefter er kommet frem til, er det en del i helheden, at de af regeringen foreslåede besparelser i stedet for at blive forøget med 1 mia kr. skal nedskæres med 1 mia kr. Det vil sige, at der yderligere er 2 mia kr. ud over de godt og vel 3 mia kr., altså et sted mellem 5 og 6 mia kr., som det er lykkedes denne regering at solde væk, som vi ikke kan bruge til indkomstskattelettelse.

Jeg må nok sige, at når dette er konsekvensen, så har man ganske og aldeles ret, når man fra forligsparternes side har brugt de meget store ord og fået fastslået for hele den danske befolkning, at her er virkelig noget skelsættende i dansk politik med det her indgåede forlig. Det må virke overraskende for dem, der har så lang hukommelse, at de kan huske helt tilbage til, hvad der blev sagt i valgkampen, at man skal opleve et par måneder efter, at vi skal sættes 5-6 mia kr. tilbage i mulighederne for at gennemføre indkomstskattelettelse. Det lovforslag, vi her behandler, er krondiamanten i den samlede helhedsløsning. Det er virkelig noget, som må betegnes som aldeles epokegørende — sammenlignet med, hvordan man i hvert tilfælde fra mit partis side opfattede valgets tale.

Det må derfor være hensigtsmæssigt, at befolkningen får lejlighed til at tage stilling til denne helhed, og det kan befolkningen jo få rent teknisk på den måde, at det lovforslag, vi her omtaler, når det engang er blevet vedtaget af de fire forligspartier, som er så stolte over deres resultat, bliver sendt ud til en folkeafstemning, der jo reelt vil komme til at dreje sig om den helhed, hvori hr. Per Hækkerup har fremhævet at dette lovforslag indgår.

Det må være rimeligt i den politiske situation, der er opstået, som ganske adskiller sig fra, hvad befolkningen udtalte sig om ved folketingsvalget, at dette forslag får lejlighed til at blive bedømt af befolkningen, eller rettere at helheden bliver bedømt. Hvordan man så teknisk skal tilrettelægge en folkeafstemningsbegøring efter grundlovens § 42, om den skal omfatte også et eller to af de forslag, der kommer til behandling senere i dag, det er vi selvfølgelig rede til at drøfte. Men det må være ganske givet, at det kan ikke være korrekt og anstændigt over for det danske folk at skyde deres ind-